

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 14. juni 2022 i sak 2021/2179

Saken gjelder: Avkorting av etterhåndstilskudd

Klager: Bulbul Film AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik (leder), Gunn Enli (nestleder), Karin Fløistad og Eirik Østerud.

Bakgrunn:

- (1) Norsk Filminstitutt (NFI) vedtok 22. januar 2018 å gi produksjonstilskudd på 5 969 475 kroner til klager i forbindelse med prosjektet "The Middle Man", på bakgrunn av søknad 4. september 2017. Produksjonstilskuddet skulle utbetales i tre rater.
- (2) Tilskudd ble gitt i medhold av forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 (heretter detaljforskriften) dagjeldende § 3-6 jf. § 3-5, jf. forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 (heretter hovedforskriften). Vedtak om etterhåndstilskudd ble gjort iht. dagjeldende §§ 3-9, 3-10 og 3-11 i detaljforskriften. Tilskuddsbrevet anga vilkår og betingelser for tilskuddet. I tilskuddsbrevet punkt 14 ble det presisert at NFI ved brudd på vilkår eller forutsetninger i tilskuddet kunne trekke tilbake tilsagn om tilskudd, holde tilbake tilskudd eller kreve tilbakebetaling av tilskudd.
- (3) I tilskuddsbrevet la NFI til grunn at filmen ikke hadde Norge som primærmarked og at etterhåndstilskudd skulle beregnes på grunnlag av dokumenterte inntekter filmen hadde i Norge, jf. dagjeldende forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 § 3-11 fjerde ledd.
- (4) Det fremgikk av tilskuddsbrevet punkt 6 at NFI hadde godkjent to avtaler om minimumsgaranti/visningsrett, herunder en avtale med Scanbox angitt med en norsk andel på [REDACTED]. Disse avtalene kunne derfor utløse etterhåndstilskudd. Etter forespørsel fra klager 25. september 2019 ble det utstedt korrigert tilskuddsbrev 26. september 2019, der "Scanbox norsk andel" ble satt til [REDACTED]. Det samme beløpet ble lagt til grunn i de korrigerte tilskuddsbrevene 1. oktober 2019 og 31. oktober 2019.
- (5) I forbindelse med klagers søknad om etterhåndstilskudd 16. august 2021, ble NFI forelagt distribusjonsavtalen 27. august 2019 med Scanbox. Avtalen inneholdt ingen norsk andel. Avtalen inngikk derfor ikke som beregningsgrunnlag for etterhåndstilskudd i NFIs vedtak 27. august 2021 om etterhåndstilskudd.
- (6) Klager påklagde vedtaket om etterhåndstilskudd 1. oktober 2021. NFI opprettholdt sitt vedtak, og klagen ble derfor oversendt til Medieklagenemnda 20. desember 2021.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

- (7) Nemndsmøte i saken ble avholdt 14. juni 2022.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (8) Minimumsgarantien fra Scanbox godkjennes som grunnlag for etterhåndstilskudd.
- (9) NFI har ikke grunnlag for å omgjøre tidligere vedtak. Avtalen med Scanbox Entertainment AS på [REDACTED] ble godkjent av NFI senest i siste korrigerte tilsagnsbrev 31. oktober 2019. Klager hadde regnet med denne finanseringen. NFI har selv uttalt betydningen og viktigheten av at produsenter kan få forhåndsgodkjent minimumsgarantier. I NFIs høringsnotat for nye forskrifter i 2016 heter det på side 19:

"NFI viser til at prinsippet om at MG kan utløse etterhåndstilskudd i dag er en vesentlig del av finansieringssystemet for norske filmer. Ved forskriftsendringen som ble gjort 1. juli 2015, strammet man inn søknadsfristen for denne type prosjekter. Kravet er nå at man må søke før opptak. Det er NFIs oppfatning at denne endringen bidrar vesentlig til å styrke forutsigbarheten for produsentene, fordi NFI gjør en vurdering av om man **anser MGen å kvalifisere til å [utløse] etterhåndstilskudd før produksjonsbeslutning tas.** Erfaringen etter at forskriften trådte i kraft er at produsentene er i dialog med NFI vedrørende størrelsen på MG. NFI foreslår på bakgrunn dette at dagens praksis om godkjenning av MG videreføres. Det foreslås en innstramming av ordlyden i regelverket, med at inntekter fra forhåndssalg og forhåndssolgte minimumsgarantier kun vil utløse etterhåndstilskudd dersom de er forelagt og godkjent av NFI før filmens premiere." (klagers utheving)

- (10) Det fremstår som særdeles inkonsekvent og urimelig om ikke forhåndsgodkjenningen skal forplikte NFI på noe vis. Tilbaketrekkingen får store negative virkninger for selskapet. Klager har innrettet seg etter NFIs vurderinger underveis nettopp for å sikre økonomien i prosjektet.

Norsk Filminstitutt (NFI) har i det vesentlige anført:

- (11) Avtalen mellom klager og Scanbox inneholder ikke de rettighetene som dannet grunnlaget for forhåndsgodkjenning, og NFI har følgelig ikke trukket tilbake en forhåndsgodkjenning.
- (12) Det er NFIs vurdering at spørsmålet klagen reiser er direkte regulert i forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon dagjeldende § 3-11 fjerde ledd: "Etterhåndstilskudd til filmer som ikke er vurdert av Norsk filminstitutt å ha Norge som sitt primærmarked beregnes på grunnlag av dokumenterte inntekter filmen har i Norge."
- (13) Det fremgår klart av tilskuddsbrevet av 22. januar 2018, og det korrigerte tilskuddsbrevet av 31. oktober 2019, at NFI omtalte Scanbox-avtalen på følgende vis: "Scanbox norsk andel". Dette ble lagt til grunn ettersom klager hadde vedlagt et finanseringsbevis fra Scanbox som delvis inkluderte rettigheter knyttet til det norske markedet. NFI fremhevet videre i uthevet skrift, under punkt 2, at etterhåndstilskudd til filmer som ikke er vurdert av NFI til å ha Norge som sitt primærmarked beregnes på grunnlag av dokumenterte inntekter for filmer i Norge. Det har følgelig blitt tydelig kommunisert til klager at kun den norske andelen av inntektene vil kunne danne grunnlag for etterhåndstilskudd.

- (14) Den endelige finanseringsavtalen inneholder ikke rettigheter knyttet til det norske markedet. På denne bakgrunn kan ikke Scanbox-avtalen betraktes som et godkjent forhåndssalg i det aktuelle tilskuddsbrevet.

Klagenemndas vurdering:

- (15) Saken gjelder klage over vedtak om etterhåndstilskudd. Klagen er rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.
- (16) NFIs vedtak om etterhåndstilskudd er fattet med hjemmel i detaljforskriften etter dagjeldende §§ 3-9, 3-10 og 3-11, jf. hovedforskriften.
- (17) Nemnda tar utgangspunkt i detaljforskriften dagjeldende § 3-11 fjerde ledd, som hadde slik ordlyd: "Etterhåndstilskudd til filmer som ikke er vurdert av Norsk filminstitutt å ha Norge som sitt primærmarked beregnes på grunnlag av dokumenterte inntekter filmen har i Norge."
- (18) Det fremgår av tilskuddsbrevet punkt 2 at NFI ikke har godkjent at filmen har Norge som sitt primærmarked. Dette er heller ikke omstridt i saken. Det er dermed filmens dokumenterte inntekter i Norge som utgjør beregningsgrunnlaget for etterhåndstilskuddet. Inntekter opptjent i utlandet inngår ikke.
- (19) I det første tilskuddsbrevet er det som beregningsgrunnlag lagt til grunn "Scanbox norsk andel [redacted] og i senere korrigerte tilskuddsbrev "Scanbox norsk andel [redacted] [redacted]." Endringen har sitt grunnlag i et finanseringsbevis 5. mai 2017 fra Scanbox som delvis inkluderte rettigheter knyttet til det norske markedet:

[redacted]

- (20) I forbindelse med klagers søknad 16. august 2021 om etterhåndstilskudd, fikk NFI oversendt distribusjonsavtalen 27. august 2019 med Scanbox. Denne avtalen inneholdt ingen norsk andel. NFI betraktet derfor ikke Scanbox-avtalen som et godkjent forhåndssalg og inkluderte følgelig ikke denne i grunnlaget for etterhåndstilskudd i vedtak 27. august 2021. Nemnda er enig med NFI i at Scanbox-avtalen, siden den ikke inneholder noen norsk andel, ikke oppfyller kravet til "dokumenterte inntekter (...) i Norge" jf. detaljforskriften dagjeldende § 3-11 fjerde ledd.
- (21) Spørsmålet er likevel om NFI var bundet av forhåndsgodkjenningen om at Scanbox-avtalen kunne utløse etterhåndstilskudd, ved beregningen av etterhåndstilskudd i vedtaket 27. august 2021.
- (22) Nemnda tar også her utgangspunkt i at etterhåndstilskudd til filmer som ikke er vurdert av NFI å ha Norge som sitt primærmarked beregnes på grunnlag av "dokumenterte inntekter filmen har i Norge." Nemnda viser også til at tilskuddsbrevet 22. januar 2018 i punkt 14 presiserte at NFI kunne trekke tilbake tilsagn om tilskudd, holde tilbake tilskudd eller kreve tilbakebetaling av tilskudd, ved brudd på vilkår eller forutsetninger.
- (23) I denne saken var NFI på tidspunktet for det første tilskuddsbrevet blitt forelagt et finanseringsbevis med et annet innhold enn distribusjonsavtalen som ble lagt til grunn

for behandlingen av søknaden om etterhåndstilskudd. Nemnda kan ikke se at NFI er bundet av en forhåndsgodkjenning i et slikt tilfelle. Det at minimumsgarantien tidligere var godkjent kan ikke være til hinder for at NFI senere fatter et vedtak om etterhåndstilskudd på grunnlag av faktum på tidspunktet for behandlingen av søknaden om etterhåndstilskudd.

- (24) Nemnda viser videre til tilskuddsbrevet punkt 2 hvor det fremgår som en tydelig forutsetning for at minimumsgarantien skal kunne utløse etterhåndstilskudd, at det foreligger dokumenterte inntekter i Norge. NFI henviste også til detaljforskriften dagjeldende § 3-11 fjerde ledd, som fastslår det samme. Slik nemnda ser det, kan ikke klager bygge rett på en forhåndsgodkjenning som bygde på vilkår og forutsetninger (dokumenterte inntekter i Norge) som senere viste seg å ikke stemme. Det er klager som må bære konsekvensene av at Scanbox-avtalen ikke oppfylte kriteriene for etterhåndstilskudd.
- (25) Nemnda er etter dette enig med NFI i at Scanbox-avtalen ikke kan inngå i beregningsgrunnlaget for etterhåndstilskudd da den ikke oppfyller vilkårene for å motta etterhåndstilskudd etter detaljforskriften daværende § 3-11 fjerde ledd.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen forkastes.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk